

*S*tati moraš
med nebom in zemljjo
kot pokončno bitje,
katerega noge
ne zgubijo stika
navzdol
in katerega čelo
se dviga
v odnos navzgor.

*J*e umetnost,
ki človekovo ujetost
dokumentira,
in je umetnost,
ki njegovo ječo
razstrelji.

Roman, ki ga
pišemo na papir,
se piše laže,
kakor se živi
življenje.
*Klub temu nikoli –
četudi bi obsegal
več knjig,
kot jih gre
v celo knjižnico –
ne bo upodobil
prekipevajoče polnosti
človeškega življenja.*

